

HOŘIČSKÝ ZPRAVODAJ

OBECNÍ ÚŘAD HOŘIČKY

ROČNÍK : XII

ŠKOLNÍ PŘÍLOHA

květen 2011

OKÉNKO ZŠ A MŠ HOŘIČKY: (převzato bez redakčních úprav)

Čarodějnické odpoledne

Řidiči automobilů i někteří obyvatelé Hoříček se 28.4. v poledne pořádně vyděsili. Záhadné, strašidelné a hrůzu nahánějící postavy se procházely po vesnici. Některé i braly malé děti jako rukojmí! (Nutno ovšem podotknout, že ty si z nich nic nedělaly). Proč? Protože se jich vůbec nebály, naopak z nich měly legraci. Vždyť to byli pouze jejich namaškaření starší spolužáci, kteří měli malou školní generálku na skutečné pálení čarodějnic.

Na školním hřišti se pak odehrávaly lité souboje v nejroztodivnějších disciplínách. Velký úspěch měl např. souboj čarodějnic, při kterém se ježibaby a ježdědci shazovali z lávky košťaty. Další povedenou taškařicí bylo hledání předmětů schovaných v písku doskočiště, či sestřelování šaškovských čepic z hlav statečných dobrovolníků z osmého ročníku. K tomu všemu nám svítilo sluníčko a vyhrávala hudba.

Závěr patřil hodnocení nejlepších masek, tanečnicků i dvojic. Několik kapiček, které později spadly už naši úspěšnou školní akci nemohlo ohrozit. A to byla u Rozkoše průtrž mračen a vichřice! Inu, když se sejdou čarodějky a čarodějové, dějí se věci nevídané...

Věra Šintálová, učitelka 2.stupně

Velikonoční turnaj ve stolním tenisu

V nabitém dubnovém programu si našel své místo i tradiční velikonoční turnaj ve stolním tenisu. Hrál se ve dvou kategoriích. Dívky od 6. do 9. ročníku a chlapci od 6. do 9. ročníku. Do turnaje, který probíhal již od počátku dubna v hodinách pohybových her a sportovního semináře, se zapojilo 14 děvčat a 21 chlapců (celkem tedy 35 žáků z druhého stupně). V kategorii chlapců i děvčat se hrálo vždy ve 4 skupinách, z nichž 2 nejlepší z každé skupiny postoupili do play-off. K vidění byly opravdu pěkné a napínavé zápasy. Motivací pro všechny byly sladké odměny a hlavně krásné medaile. Celkově je možné říci, že dívky prokázaly velice dobrou úroveň, možná i lepší než chlapci...

Výsledky:

Dívky:	1. Kasnarová Radmila	7. ročník
	2. Boekhout Larissa	7. ročník
	3. Možišová Aneta	9. ročník
Chlapci:	1. Lazarik Jiří	8. ročník
	2. Tomeš Ondřej	9. ročník
	3. Varecha Petr	9. ročník

sportovní komise 2. stupně

TŘÍDÍME S NIKITOU

S teplým počasím se odhalily mnohé lidské nešvary, jako je odhazování odpadu všude, kde nás napadne – v lese, do příkopů, na pole, louky atd. Proto jsme se při vyučování zaměřili na ekologickou výchovu, aby si naše děti uvědomily, že PET lahve, sklo, kelímky a papír nepatří do přírody, ale do patřičných kontejnerů.

Žáci 1. stupně se zapojili do projektu vyhlášeného Královéhradeckým krajem „**Třídíme s Nikitou**“. Co to znamená? Děti odpovídaly na otázky, které nebyly jednoduché, např. Kolik recyklátu obsahuje počítačová myš? atd. Stavěly z odpadu roboty, o kterých psaly pohádky, vyprávění a popis (z mnoha prací jsme některé vybrali i do našeho zpravodaje). Zodpovězené testy, písemné práce dětí a fotografie robotů jsme zaslali do Hradce Králové.

Přihlásili jsme se do této soutěže s tím, že není důležité vyhrát, ale uvědomit si, jak důležité je třídít odpad ...

Odpadkožrout

Na kraji velkého města stál malý domeček s velkou zahradou. V domečku žila rodina, která měla nepořádnou holčičku. Nerada si uklízela svoje hračky a jiné věci. Až jednou se stalo, že když byla holčička ve škole, do domu přišel odpadkožrout. Náramně mu chutnalo vše, co bylo neuklizené a tak sežral všechno, co se povalovalo na zemi. Holčička se vrátila ze školy domů a byla udivená, protože měla pokojíček poněkud prázdný. „Co se to tady stalo?“ ptala se maminky. Maminka řekla, že přišel odpadkožrout a všechno sežral. Od té doby si holčička pamatovala, že si musí uklízet. Bála se, že by se mohl odpadkožrout vrátit, proto měla v pokojíčku útulno.

(Tereška Krecbachová)

Robot Šroubek

Vašek namaloval robota a dal mu jméno Šroubek. Vašek si vždycky přál namalovat robota, který by jedl odpad a vyráběl z něj jiné, užitečné věci. Nápady měl dobré, ale robot se mu povedl namalovat až teď. Když ho Vašek dokončil a šel spát, vystoupil Šroubek z obrazu a lehl si vedle Vaška. A protože se sluníčko odráželo v jeho zlatých knoflíčích, tak ráno, když vyšlo slunce, se Šroubek probudil, šel do kuchyně, kde omylem naboural do jedné police, která se zřítila a probudila Vaška. Ten se podíval na obraz, ale na obraze už nikdo nebyl. Šel do kuchyně a tam uviděl Šroubka. Vašek otevřel pusou údivem. Chvilí na sebe koukali. Když se Vašek vzpamatoval, tak řekl: „Já jsem Vašek a ty se jmenuješ Šroubek.“ A Šroubek řekl: „Já-být-Šrou-bek-a-ty-být-pří-tel-a-já-mít-hlad.“ A Vašek řekl: „A co vlastně jíš?“ A Šroubek řekl: „Já-jíst-re-cy-klo-va-tel-ný-od-pad.“ A tak ho Vašek zavedl do garáže. Tam mu dal rezavé šroubky. Šroubek je snědl. A Vašek udivený uviděl, že ze Šroubka vylezly nové kleště. Vaškovi se to ohromně líbilo. A tak zavedl Šroubka na louku, která byla znečištěna od Pet lahví. Šroubek snědl Pet lahve a z jeho břicha začala vyskakovat plastová autíčka. A Vašek řekl, že by tak mohli vyčistit celou obec, aby byla čistší. A když měl někdo z Vaškových kamarádů rozbitou hračku, Šroubek ji snědl a udělal novou a úplně stejnou. A tak Šroubek uklízel a uklízel a ze všech odpadů vyráběl nové a užitečné věci. A když někoho spatřil, jak dělá nepořádek, tak mu vyhuboval a poučil ho, kam se který odpad ukládá. A tak uklízí dodnes.

(Lukáš Hýbl, Matěj Tipelt, Hynek Pacák, Miroslava Lorencová)